

Саветодавна комисија за људска права

ТСС зграда Д-12, седиште мисије УНМИК-а, Приштина, Косово, електронска пошта hqar-unmik@un.org, телефон +381 (0)38 504 604 локал 5182

ОДЛУКА

Датум усвајања: 6. август 2010. године

Предмет бр. 12/09

Г. Р.

против

УНМИК-а

Саветодавна комисија за људска права, на заседању 6. августа 2010. године, у присуству следећих чланова:

г. Марека НОВИЦКОГ, председавајућег
г. Пола ЛЕМЕНСА
гђе Кристин ЧИНКИН

Уз помоћ

г. Рацеша ТАЛВАРА, извршног службеника

Након што је размотрила изнад поменућу жалбу, уложену сагласно члану 1.2 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12, од 23. марта 2006. године, о оснивању Саветодавне комисије за људска права,

Након већања, одлучила је следеће:

I ПОСТУПАК ПРЕД КОМИСИЈОМ

1. Жалба је уложена 21. јануара 2009. године и уписана тог истог дана.
2. Комисија је жалбу проследила Специјалном представнику Генералног секретара (СПГС) 4. маја 2009. године и од њега затражила да у име УНМИК-а изнесе

примедбе на прихватљивост и меритум жалбе. СПГС је примедбе доставио у допису од 12. октобра 2009. године.

3. Жалиља је одговорила дописом који је примљен 4. децембра 2009. године.

II ЧИЊЕНИЦЕ

4. Жалиља наводи да је њен син, Д.Р, отет док је управљао путничким аутомобилом на путу за Косово Поље, 22. јуна 1999. године, и да још увек није пронађен.
5. Према извештају УНМИК Полиције, од 26. фебруара 2005. године, гдина Р-а је последњи видео комшија, који га је приметио у ауту на поменутом путу у друштву непознатог човека. У извештају се још наводи да је трагом информација добијених од породице, да је г. Р. затворен у једној школи, КФОР извршио одговарајућу проверу, али да није нашао трагове његовог присуства.
6. У једном извештају Јединице УНМИК Полиције за нестала лица, од 30. септембра 2002. године, помиње се да је пронађено извесно тело чији је покушај идентификације као г. Р-а био безуспешан, јер вереница г. Р-а није могла да га идентификује.
7. Жалиља наводи да је отмицу пријавила „свим релевантним органима“, укључујући Удружење за киднапована и нестала лица, Међународни комитет Црвеног крста и Црвени крст Србије. Она наводи и да је дала изјаву о отмици двојици „инспектора“ УНМИК-а. На крају наводи да је поднела кривичну пријаву Јавном тужилаштву у Приштини 2004. године.
8. У 2005. години, Јединица УНМИК Полиције за ратне злочине наставила је истрагу, али није успела да ступи у контакт ни са једним могућим сведоком нити да открије трагове који би довели до г. Р-а. У закључку још једног извештаја из 2005. године, наводи се да случај остаје отворен али неактиван.

III ЖАЛБА

9. Жалиља се жали на наводни пропуст УНМИК-а да ваљано истражи киднаповање и убиство њеног сина. Она се жали и на душевни бол и патњу који су, како наводи, изазвани том ситуацијом.
10. Комисија је мишљења да се може сматрати да жалиља указује на повреду права свог сина на живот, загарантованог чланом 2 Европске конвенције о људским правима (ЕКЉП), као и на повреду свог права на слободу од нечовечног и понижавајућег поступања, загарантованог чланом 3 ЕКЉП.

IV ПРАВО

11. Пре него што почне да разматра меритум, односно суштину предмета, Комисија прво мора да одлучи да ли да тај предмет прихвати, узимајући у обзир критеријуме прихватљивости из чланова 1, 2 и 3 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12.

12. У својим примедбама, СПГС није изнео ниједан приговор на прихватљивост жалбе.
13. Комисија сматра да жалбе које су уложене на основу чланова 2 и 3 ЕКЈП покрећу озбиљна чињенична и правна питања чије решавање зависи од испитивања меритума. Сходно томе, Комисија закључује да ова жалба није очигледно неоснована у смислу члана 3.3 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12.
14. Комисија не види ниједан други разлог на основу којег би жалбу прогласила неприхватљивом.

ИЗ ОВИХ РАЗЛОГА,

Комисија, једногласно,

ПРОГЛАШАВА ЖАЛБУ ПРИХВАТЉИВОМ.

Раџеш ТАЛВАР
извршни службеник

Марек НОВИЦКИ
председавајући